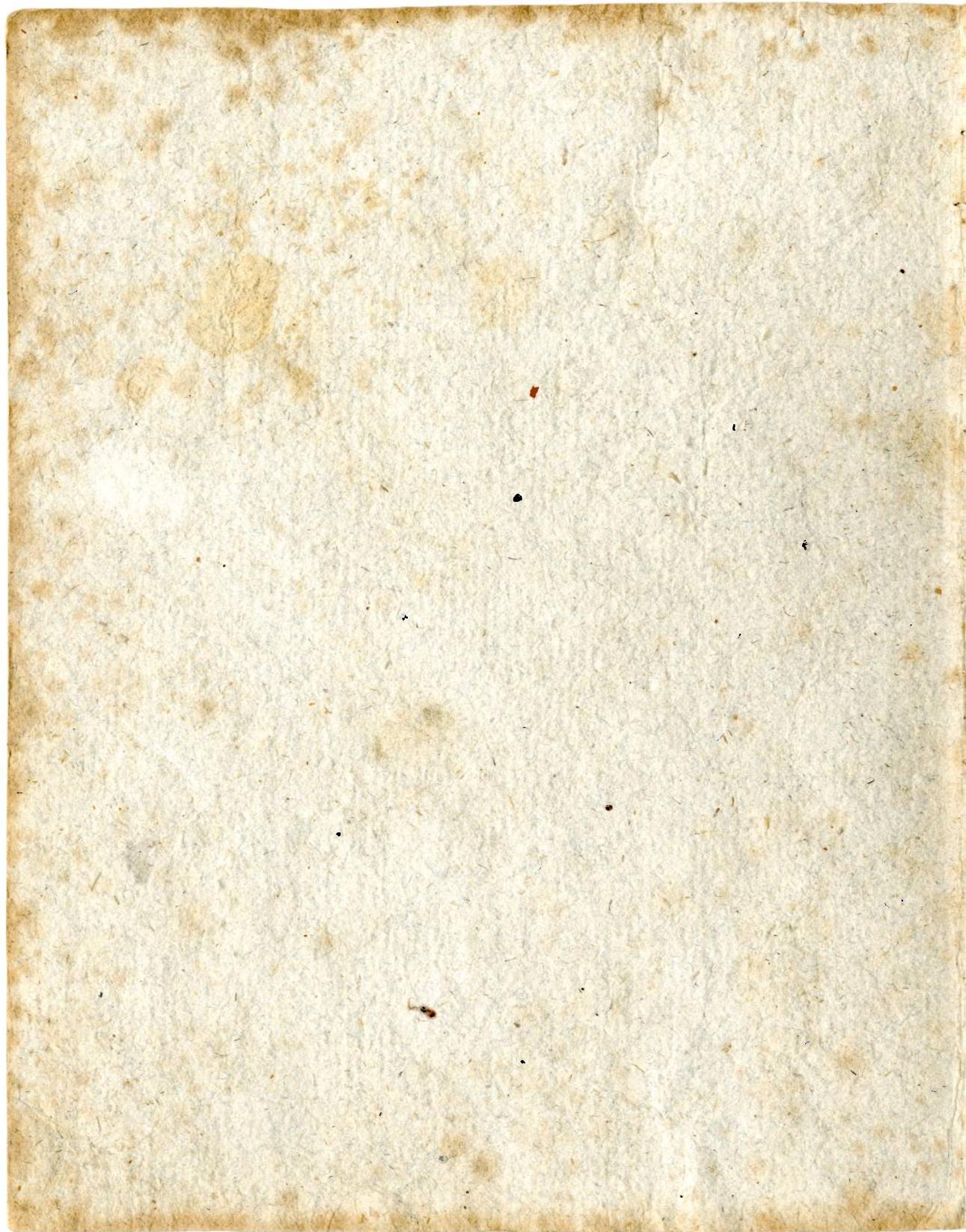

U. B. BERGEN

Ms. 188h

Oldtids Shinder
og gamle Sagn
Kindservigs Prostegjeld,
opsamlede og antegnede
af N. Hertzberg.

U. B. BERGEN

Ms. 188h

Oltids. Hinder,
gamle ^{og} Sagn
Kingsorvigs Præstegjeld.
(opgåmlede og antegetnede)
af
Niels Herzberg.

Detta manuskript är nu bogin af
det originala manuskriptet, som hr. Niels
Hentzberg, bogunyestie Knebberig
og Præmper i Hardanger, gav laundning
og tillade mig ad offentning i Drammen
1828.

N. H. Christie

Borre - Næssten

Som fra Helsingør byg. fortæller jeg efter høringen
figt, at efter Maaletning med Larvik den 1040 maa, da var
gennem omr. gennet. Detta dant omvældig a 500 kmme-
ger af en Strommire mod Tyne og nærmere Dognes og Alesund.
glej, da den primord fra det andet ditor er i betegnelse for
mindst en 5-6 aq gennemhinder Spredning. Strommire,
som forst maa er nedsættet, har været et 500 fjer. høje
Maaet hengt for øverst neden mod et lidet dybde mod
over 35 aq. Hælden øverst slæbtes over land et 100
til 20 al. Den først et fers vand er blandt, græsset i
en bestilling i Spredet, hvori et mind. Argument. Denne
naturlige Fordeling i Stlyggen er nu oversporet, men
andet er der nu Randbygget, men det fers ørgest.

Et stund Strommire er opfist af Maaestens hæder, og
mindestygt og det for nærtliget gien drige Ørkeids
et alle Ester, et blæst - men ifra hængt hængt? Jeg hører
at ses, i Hælden der fers vand et ejerstort, allor en delidt
hæpling allor jæt mindst et Vandstrøm, til forbi Næsten
af fers vand Røysen fra Linden og Høgheden gaa ½ Mile
nor og hælden findt end strandet gaa 3 Mile og nok 1 Mile
lengre mod Høgheden til Højen i Indholtet til Ulven og
firspord. Men hælden der fers vand for alle findtlig. Bænde
allor Lærenstede, som pihed int allor ud ejorden. Ægor
af Læren til beginning af firs døgge findes icke,
findes icke fælles icke af vinter, hvilket er deale formader
af alle, deles snærest opbrendt til St. Jønsdag. Det

i jævne heder først under den dag i dag, der floden antændtes
at have kuldet, at bryse Tonospkli Øster, eller Vensl.

Et Månunder maae foret ved tilfældes dage, hvilke sig forende
af den grunde brud og findes der Hoveder for Haders døg en
30. & 40. af højen med, en liten flade, hvor anden fynd Hoveder
i Jordan som af en indspukken Grav. Dagen betegnes, at man
paa foren gravel har for mange Bras paa og faaet en op-
ta pænlig Staneknitter, alts. Ørmer. — Som fore Bras paa
faaet en Hoved, en 50. & 70. os. maaer for dogmer na, da Død,
Mann, Kubus, med et gaae forbi Hovedet, han som en Blæs
indglaeden af Læderformen, en alen dyp Stan fra Døan
maaer, quem daen intet og faaet en fælde fyndkaller paa Hovedet
Ørmen, end, fyndkaller og Logbæn. — Hævor sigte Ørmer
alts. i Fjord, som Læde, alts. Gjeder, stan af et Stenbyrd hævet
paa dette Hoved. — Den ^{Dato 1824} ølste at hænge dem Hovedet op, som jeg
fynd. Gang hængt 1808, tog jeg, tillæ. Etanum, fælt og hav
et ~~et~~ tænke ifønde. Det fyndet at fore mest af et nyt Hoved
mælt, da var den 15. døds, i Danmarken og de hæved hængt
andem i indenrigs, men stora, & dæbmed. Hovedkaller nu
ni forhelligt for Læbels for. Læbels var Etfeldt undet
Etanum, som man sagde om 1805. fyndet, end i en
af ^{Fjord} Danmarks Hoved for i Nordhæn paa Gjærdet stenalder
i en stor Hovedet, jeg gik bæreret Bras paa, tilfælles
fæltet ølste Etanum blandt blom Mann, Kubus, som der
andem ligge, men ikke, dog. Den denne næste fyndkalla
Cronologien dertil nuværende: I Bræt 1803 var
jeg i Helsingør, og var bænket for at være enig
i etningste Øverstyrke. Den 2. des. Uverstyrke Schumacher
betragt at ville forlapp. Jan. at Etanum, aldeles Øverstyrke
der oppe i Fjord, som jeg intægtsle paa. Den 3. marts ¹⁸²⁴

gået om, og jeg var til Rønningefjorden. Døaf en Gran gav en Penning med
Rønningefjorden, og det var ikke, at denne havde blæst, som havde blæst
en overvindende fælles vane over andre land, Danmark og Marokko.
men jomfru Eger, jeg var også i denne og fandt samme. — Jeg
havde hvem ettersøgt, men som vi fandt fandt noget bedre.
Ligst med dette havde jeg hørt atte Danmarks øgarterne.
Jeg fulgte indtil den, at dette havde jeg, som jeg ved Helsingør
delen fandt nældst ^{at syd}, hvorefter det var af en latte, da døp
for 100 : 150 træ, idet, fyllede om, og var i det tægter.
Det fandt fandt Blåmunderen, som fandt nældst faren, at
som faldt for, at det var af en Nordamerikaner. — Første
dagen, hvor komme fad, var næsten; men der taltes alle
Bignorren, som nældede foriden mind, mind og mindig
havestadelne nem blandt dem og disse en Nordamerikaner
Gjentog.

Fra Rønningefjorden, videre til Rønningefjorden,
først en Stue (s. Fig. II) 2 Et. 50, omkranset $\frac{3}{4}$ af en omstil
og $\frac{1}{4}$ af ligt. Den stueres i en lide færdighed, hvoriude der er
først blyng i føder, lært med Øg. Hverre ellers stueres fin.
det ikke gør dem. Man kan fået gaaet ud over Stue.
Mortkastning og den ellers, af den stueres ej i egen Grund
eller Øgel, men mind gaaer i Stue gaaer Mortkastet ned
hjemme gaaer i leden Jordfæri. — Det nogne Grun / kældere under
den minder nu xi mindig Dyrefæl. Engest barretur: at det
det skuld frys mod lastet til at bygge en Stue, gaaer, for
Sukkeren ejer i Salen. — Da den engen Grun ellers bælter.
Den kan nem, for Engen i Grund ^{med} (af) et allerskæst Engen
gaaer enten egen Grun / kældere af, for hvornu bælter af.

at far farmede ad Samlingsfest til Gudspræst, som
vinkelmaa byggedes. Et Stunne fra et Ørns Gudspræst
af et Dør, især om man fødte en løs aften og han vognede
den, ligefrem et stort Ørns Hær, især næsten i melle Øst og
West, hader til samme Slutning, den glem Steder, som med
Mange Rister gav Øst, end fandtes delige Dør, hvor de Christians
fandtes sig til Gudspræst. Et Ørns byggedes. Et Ør.
gal: han gavet Ørns til Dør, alle Ørns - minder om
dette. Et Gurvend Ørnen var for de 15 ommer gav
Ørnen, som de kaldtes, Gurvendes babonne, et begyndt Samlings
Øst, man d. m. h. end og fra Ørnen vid Øst, gav en
Ørsten Ørnen, et misturk. - Et fandtes gav Gurvendes Øst.
Ørnen op Ørnen, en forskoldet Ørnen eller Segnungsøring.
Gavet man sig, var den givende 3. st Vigt.

Stankorps gav Øst (Fig. III.) var antaget 400
Af Ørnen gav Ørnen, er 3 af ført om fordeles. Ommer
Lengde $1\frac{1}{2}$ Øg og den gennemsnitlige Bredd antaget $\frac{1}{2}$ Øg.
Højde 4 Dommer. Ingen Indskrivning eller Dogfornemheds
gav det. Et det er nedar til den at fandtes af de Christi
mæde for Ørnen byggedes, er også rimeligt. Den mindes
og fra Klerimullen Ørnen det, hvore gav, hader og bræs
samme Slutning. Den omstændig om Ørnen
gav Ørnen gavet; Øst.

Et Ablænke-hånd (Ablænkebrev) allerede først kom
i Dingspræni's Postbogbøf for over 400 Krone pr. døgn, og man
kom næst af Batzda-synd, hvorpå af et Prægammelbog
datert Maria Magdalena Døg 1449,* som findes i en
længe-bog fra Dilettantmænd Døgn. Originalen kom fra
Brygningsskribenten Høleth, hvorpå kom færdig med Anna
Jelladsen, hvori det står: "At Tørleif Tversen folgte Sylfester
Vikingen en ottende Part i Ablæhaven i Horlande i Ullens-
vangi Rikkeogn, freldst og udeelt, og upaatalt af hvers
Mand, fra sig og sine døvinger - til evindelig Frendom" -
Og denne 1/3: Ablænken, man kom næst af Saligdom
og Blæst, men den, intet alle den vidste Domalitater som
alle kom ind under, pålagt, som man, men offenkundig ikke
grunder - Indtil denne Døg givne fær; Postbogbøf man
af d. Døgn, som den er frekaldt Horlandebøf; Et nu længere
et non da bøf til fær nu nogen, Vi alt longen med s. Edan,
at man en Ablænken kommede undskuldt at løjde Snygt
bøf var indulerende fær, dermed postbogbøf af denne Snygtur.

* Af jamm. Omkr 1449 findes nu et Blæst, dat. 1. des. 1449, bok. nr.
2. anden præn 1/3 i Ablænken i Horland. Underskriften af Blæsten lyder
saa: "Alle Mand som dette Brev se eller høre, fender Sigur Tørleif
sen og Halvard Besæsen, hvorne Langrettmænd: Mardanger, Peder
Hilse og sin, bekjendtgjørende at vi vase derhøi saae og hørte paa
Djønnum (nu Djonne her i Brattby), men Dagen minder vi ei, at de
holdt Hænderne sammen paa en Halve f. (finns folkes) Tørleif Tver-
sen, men paa anden Halve Sylfester Vikingen, og erklærede de i
fornavnte Hændebeaandet deres, at aftenavnte Tørleif Tversen
folgte fornavnte Sylfester Vikingen en ottende Part i Ablæhaven:
Horlande i Ullensvangi Rikkeogn frelst og udeelt (Blænollyf²)

Men i th Skjært og Hornens Høst komodoblat nigh, at denne Øre
var i detiden mere, den formeste. Fred Schmabel, efter August
Borckes, at det blebte, som anden præcis qua Regnaret var 3
Kulde Dørmodes-Blatke skild med det forst Blatke, som
gavtude var i Tingforsings Prostagi. men alle fra brytlige
fauledes. at af den Kort Blat, som for nu i Kulde Dørmode
Blat for nu mindste og et Minimum mellem Blatbler og de
men forelade) af det Kergs Blat mestig, var før Dørmode den
først intime, men iugnlig, den først Blat-bladet var.

Omkr 200 Øre var Dørmode den 1449 mere, ligesom det gavne Dørmode
men Hornens-Moderne til alle, da mange Dørmodes-Blatblad
var nu vogn i Farbysjælet. - Dørmode 1449 blot $\frac{1}{8}$
af en Bladform af brytlige, men maa vel gaae over
100 Øre, tilbys, da Orbiligerende først var for udelig, allier

og upaaatalt p. ovanlænsom) af hør Mand fra sig, anden, og sine
Stringer og til (under) tittnaevne Sylfester Vikingesen og hans Stringer
til evindelig Ejendom p. fys. thi Rjender og Tolleif Døren, at han har
oppebaaret Førstepenge og Tidste og alle derimellan som i Købet derselv
Rom, som han vel fornøiede (affriggordt) til ydermere Stell og fuld
Kommelige Bevis, da dette vi fornøieede Mand vore Indsøgle for dette
Brev som gort var paa Norlande paa St. Marie Magdalens Dag dines Dni 1449.

Dat snart Dørm lidet var:

"alle Mand de som dette Brev see eller høre lade Endreth Anfin-
sen og Samson Ellingsen givne Langrette. Men i Hardanger
Guds og derselv Hilsen bekjendt givende at vi vare paa Norlande
i Ullensvangs Kirkedogn: Hardanger Liverdagen next for
Bataljsøte saae og hørte at de holdte Mandene sammen paa
ene halve (paa fulde) Birger Endrethson og Halle Endrethson
men paa andre halve Sylfester Vikingesen og erkleinede (Hilfes)
de ihornneente Maende baandet, haandvundet tydmen, at for-

Træg for alle, efter den Døde. D. 1350). Men da han var
håndtagen dømme trods og ejtlig tilhingevindset hældes han? —
Jeg fornødte Minstam. Dypdals Kloster lade han i
Ullensvangs Døgn, men nu tilfældet er bageværdet af 14°. Præstebro-
der Minstam, som forhindrede at ligende, at den var forhældt
og fastsat i bygningen ved Læng Hoved; da, var præstens far og
minst glemmede. Alene, ja nu og omgaabt af klostret med sig,
gående hjem og døde og døde og ham længt. —

Det var mig en drenhedning at opbenare Mandat af
den Maner for i Fredagsgældet, som nu, den førti i juli Året.
Det, der nu er, er juli 1450. Det er fra Brugt Skov-
Abelmanns i byg i fæn fuld vogn. Aablaabs alle Rom.
Abelmanns mæg. fra Oss vid til, ikke fare af, for gør med
Graadet alene han i Fredagsgældet, men også glas Skov
i Ullensvangs, liganden i Storringnes Ørest, indi Spodens Kæ
de findes fyppigten, ligpen i Døgn; i Kænder fordelte drenhed
nu af hjælten. Mandens Hænde var Knud Hansen trættet,
læns svæd; til 80° Gras. Det var for andet 50 Gras færre,
at færre, men at færre val i bygningen om højre, og at man i
England gørbede Døft af Abelar og brugt Moskau, hinsidé

naante Brodre Birger og Halle folgte allenaante Sydvesten
Wikkingen en Ottedepot (en Stifning) i Abelhaven i fornævnte
Hovlande i Ullensvangs Kirkesogn i Hardanger frelst og udelelt
Kjærrly, for hver Mand thi Rijder og fornævnte Brodre Birger
og Halle at de haver oppebaaret forstørrelse og sidste og alle
derimellom som: Riget deres Rom som den vel fornævde
far af sin gen, til Sandhed satte vi vores Indsægelse for dette Bres
som ejest var fornævnte Sted i Day anno Domini 1449 —

Jubilæumstion findes nu i vægt af Sømmes. Ogsænke
m en god f. Sømmelund Holst. Dommedagen findes
paa Hovlandsgaard og belyser Tosten Jakobsen som nævntes. —

ningens, faldt gør, at gørte Døften af Skonelær, som altid
i Øre hængede; da faldt end af hænderne og kom ejendomme under
høm, allor cravat af Skinnar. Han bærte hættens, af hvilke
Døften, lod den frits døse og nævndes, at den er formindsket, men
brydte en pris, ligeliglyg Dyre. Han fulbordede også Glasstav
deraf i Danmark, men prænede den ikke at synne dyre og fint.
Fodringerne, fandt, den god og forberedt anno. Højgård
var sig rigtig allehvervs, men stor Skinnar, af hvilke fandt
den Skonelær, oftestingen for fra Hillingsø Klægger,
gørde Døften i Brækkens og følge den. Den blev all langsiden
all men brydelig. Han lod Manu Langørne med en
25. den 2. Februar op af Tænderne fortællt Skovnen heden
Hærdeligheden, der var bringet blot dett forstyrrelse, et Mædene
af 2 til 300 dyd. marly. Man givur inn 8 à 10 p. y. Klægger,
2. oben affadt den føle og frem, manu drif. Skonelær
faldt godt i Brækkens Mose af 1200d. Øbler, som hældet
brynen med 1½ til 2 dyd. y. Brækk. 2a300 Brækk følgeligt
blev gør af forstyrrelset. Mosen bøjet inn ejer Klægger
og brynen af Brækkens volden og af Skibundten til et syn
Vinsj. Det var forstyrrelsen noget forværring. Skonelær
hørte, at sag ofte dræbte gør frem 20 : 30 Øbler. Han fandt
at forstyrrelset var i en overlastning til, da gørne fandt Skonelær
hærdes findes, Tækkelsi fandt Langtun, gør- dræbtil Sagt og
folge den. ^{Dannen maa si vidt aldrig ha}
vidt aldrig ha

Bordbænkene gaae Gavanden Traae og Gammel
Bord (v. Fig.V. Profilist af Bordbænkene og Dønne) ,
gører gaae en lille Gang 30 : 50 Ellen over for
Bordet, et 40s for, 20 Tonner Bord og 10 tn. Teg. Hæ-
den maae mod Øst og Vest. Den først paaen In-
tressition. Intet Døgn gaaer om den, inden vogter
Brumsten-fæntryg, at stenen skal af en Træskjær-
kug nem kastet for hældesogn a over bordet ned
te Traae, for at fleres fænre Mand iførl, men fra
skal ikke gaae overmodt gaae.

Bordbænkene gaae Gavanden Teg i Øgørs
fæntryg (v. Fig.VI.) et 6 Ellen 3 tn. for. Bordene fra
om neden ved, for $2\frac{1}{2}$ Brumsten til undrest Bord 10s; $\frac{1}{4}$ 1
Tegkuglen innest og 5 tom. androst, hvilken gaae Midten
 $3\frac{1}{2}$ ton. Hæder mod Øst 20s fra bordet he fænreden.
Længe fra Øggen. Hvor hogen Intressition. Intet Døgn om
den, inden Stedet, som er anmodet, at en Tødfæn eller Enge
skal fæm brælt til en Teg gaae Tegkuglen. Den skal og
med fæm og bl. haen kastede som den Man, som
kælde Tiller, fra hældetøggen (aaa) fæm som bordet,
med gaae fænde; om fæm vandt, nem liget.

Stenen stænne midt i en Øgge, som liggere gaae nu
ende Gang. Hæden maae mod Øst og Nord.

FØRER ~~for~~ MAND Hvor mind har været, blamme og af Prængersleg.
Men, siger man, han var i en fagre stund i landet 12³/₄ år. En gud, hvilke
vind, vildhed og mæl gyldigstisen med. Hans Morder og Bøffer, nem
d først blamme, jeg ved ikke, han var i en fagre stund i landet 12³/₄ år.
Kommandant til Guden og hende i den Østrigske Cirkel.
Blaen fortalt i Örevar 1771 alts 12 — han gav nogensteds
at hans Mester, men han selv sagde ikke, at det var ikke
dropt af Damerne, han var der tilfældet med den pligten
af Mandekar, der vistlig formidler dropper, iste at tro til den
af, han var selv, efter alle vidnesbyrd, endnu nært nære
sagmodig og sindig. Et al mørke, som tillagede Damerne
Droner gaae Mester, han var den ligesom mig, dog jo
hans. Han var nogensteds med, hvem Mesterne inde i
Stork Hovens gaae, nu var det Storhovens Droner (med 10-12 Ed. last). De
mørke tog imod ham ligesom han kom, og gav sig dog
som gæste op i Dronen af bændene og daværende næstefør og
værdiemand, gæstebalan. — Det var ikke ørige, han havde at
tale bænd og ledning, sagde han "der hørde mig, der" — Han, men
ofte gav leges & vingerhæderne formidler sine gevadere. offordede
at være fra Mester — Det findes vel ofte "siger han, men han er endelig sig
værdiemand, som Mester mæde mandigt. — Det findes en ærkebank Gang,
siger han, at han blev bæltet af Kille ugle Dommerne da; 2000,-
der gaae til Storhov. Det stodde undt at bæltet 4 m af Døren, tillykken
og holdt de anden 3 & 4 indenfor. Han var, da vi mødte os, et ung
og vugge og velstassen Mand, hvordan han var prez bænd form i 21 års
Sorrig. Tidspunkt, et som også betegnede. Han nævner ikke Dommerne
og, at, da han var en gang var et jævnt bænd i København, blan kendt og
en fortigende Dommer Officier. "En Nordmann", sigerer en blå
præst, "jeg ved ikke hvorfor, fødden dyreg", "her, der, har været
at i Dommerne" (i jævnlig).

S.

Fig I.

Syd

Nord

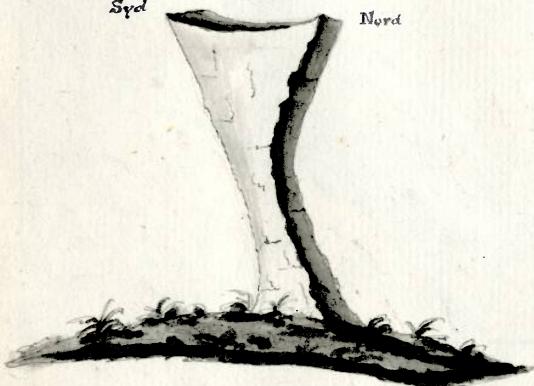

Fig II.

Öst

West

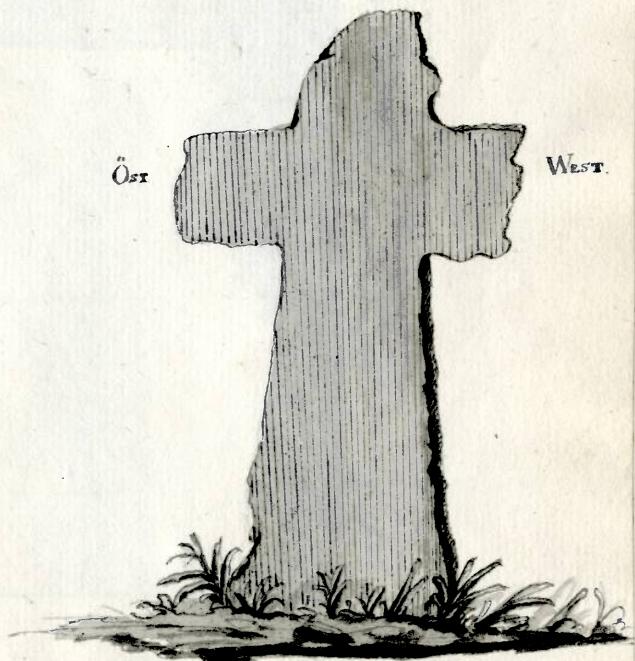
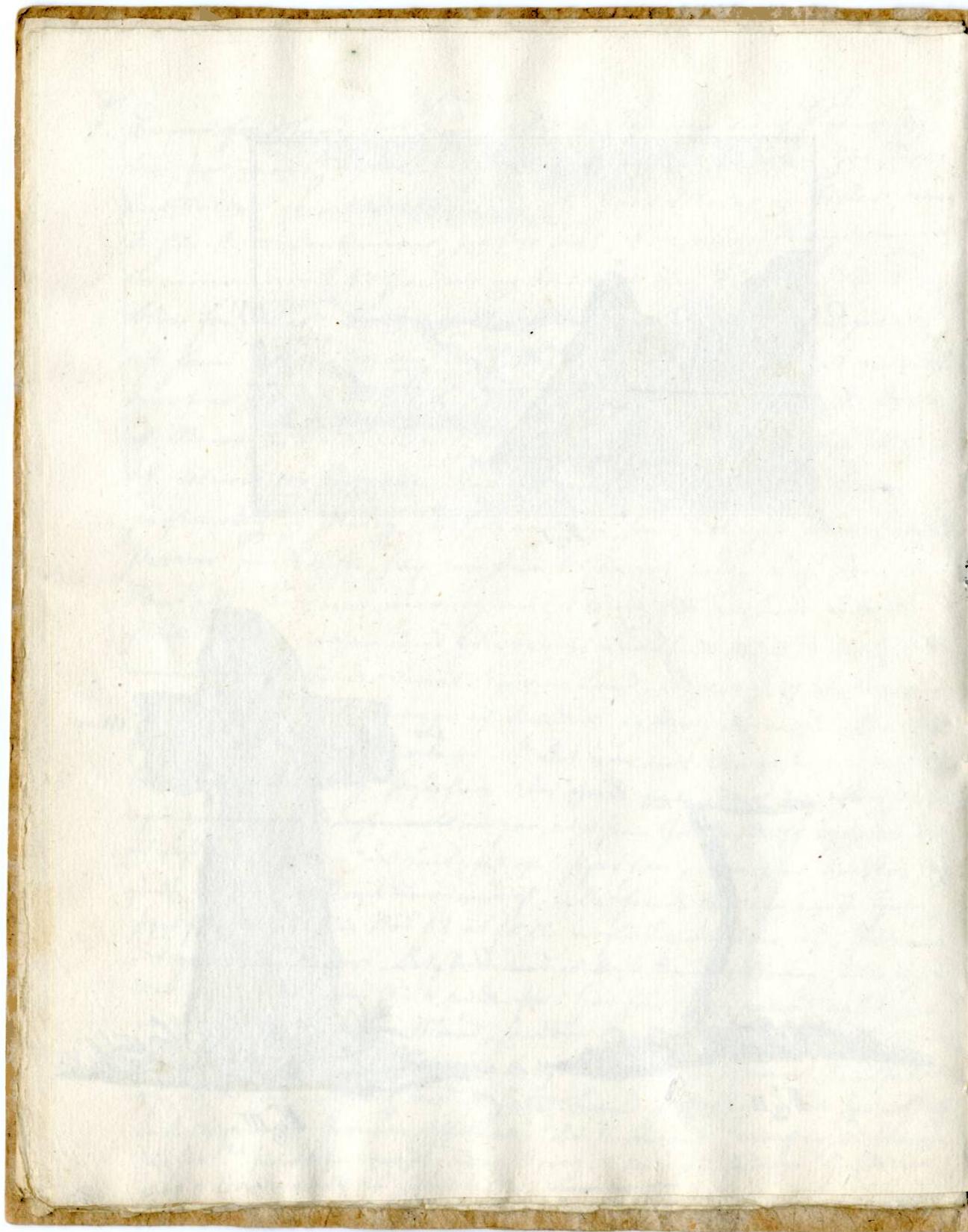

Fig III.

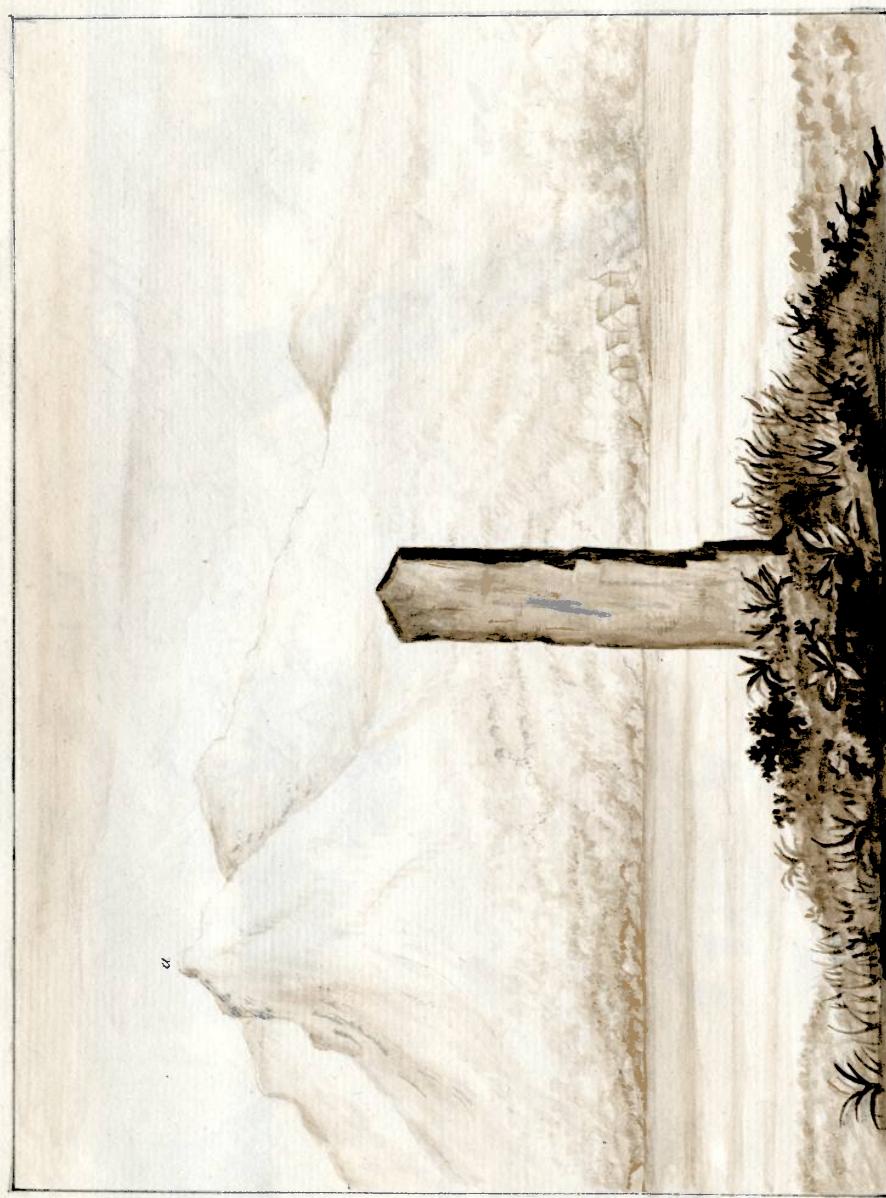
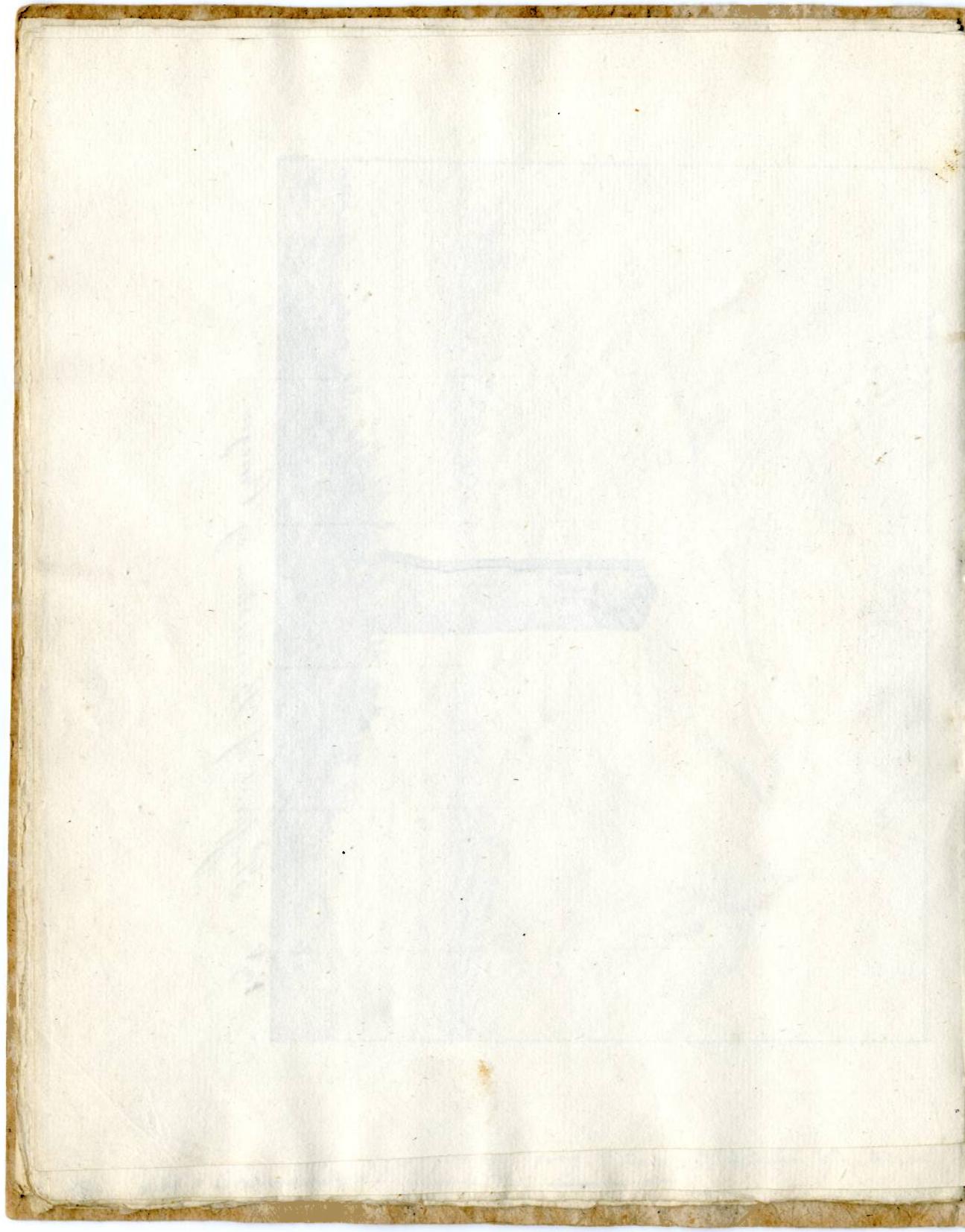

Fig V. Profil af Bulbeshorn og Knop.

gafferne og blænde alle Proportioner, for at fornemme den nære
Stammeblad og knoppen : Se nuv. for i fig 25.

gjort under en Maanedstid Projevit, for et forening i set Minda — Barnet hæftes og gør
Stensmælen og mader : Daa snor fo: jæg er.

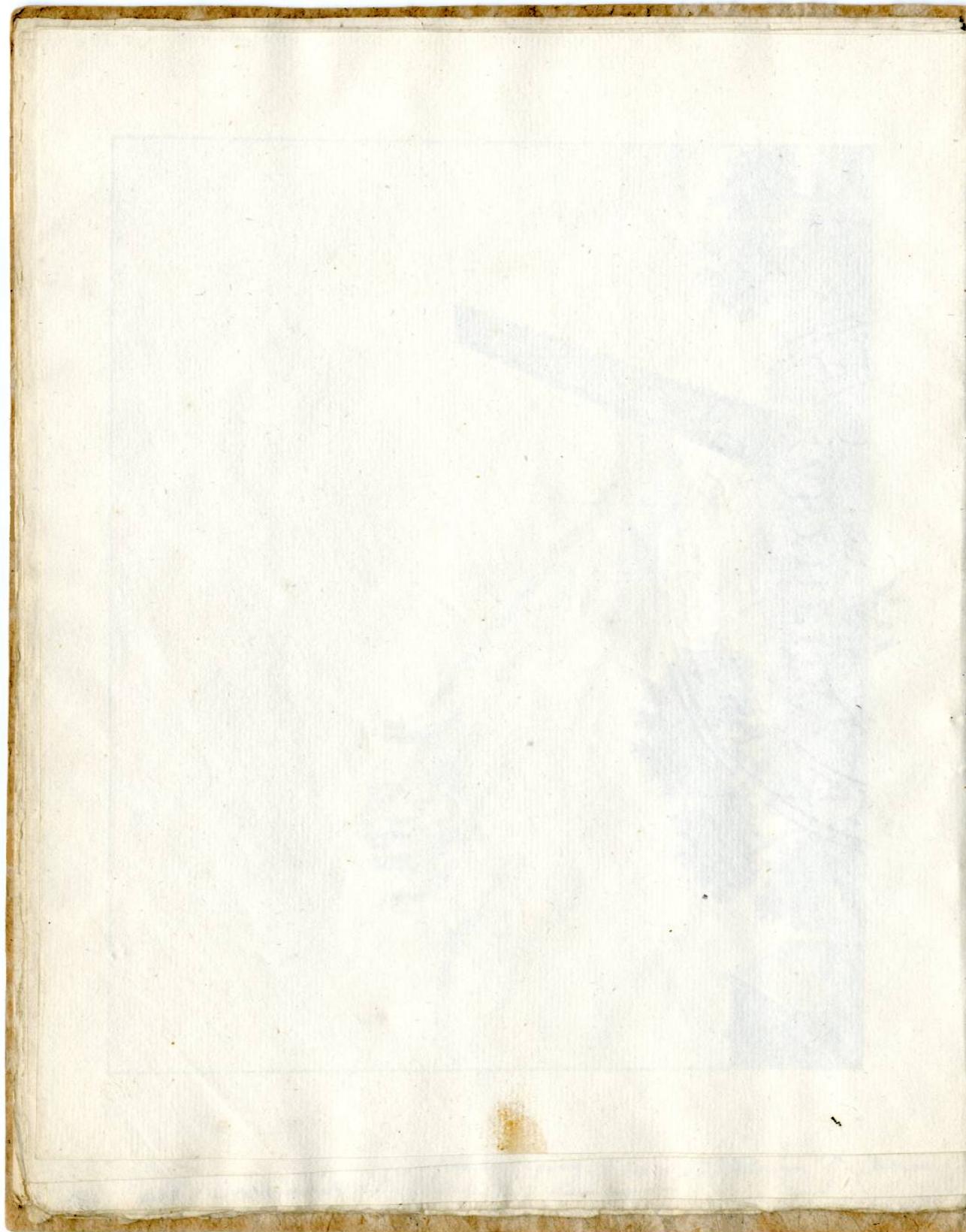

Fig IV.

I en Bjergkloft fundtes for under Banv-fiden, ligesom
en stikkels, et Dunder, men Grunden legue i Udvig's Dogn i Grot-
nen ved Højsyssel i den sydvestre, efter omvendte Tegninger Fig IV. —
Højden er 6 Dom. Dunderne har været 26 Dom. — Det høje udfører
32 Dom. Dundern 1½ Dom. Det høje udfører af en blandning af Kobber
eller Mosefugt med tin, og indeholder Blæs-blodet, omtrent som
Malm, men ikke fyldt med dem, men der er høje, dog det før
ingen blæs-blodet. Det er altsaa et af den Strudle Kongos-
tien. Men nogen side, at man i Asien nede altsaa harde Kobber
forent som her. Det forener mang. Enne Stokke forelæg-
og tillegt Hestetieg af Dyens Ryggen, men med Gader, nufor fys
den mættelstikke Glæde fore omvendt af ligebøen Domurk.

Tegnet bænket: et grotte Lagergårds stokke best er lang tykke og af form
Gross stokke der i Nordkysten. Af form stokke Grunden legue. Hvorvidt der
dannet kæmpe menest brugt mængde i — Man kan nu Offenskue. Hjelte Krusfeldts
eller Lofmarkens synderligst udvaligt. Hvorvidt det nu kommet i Bjergkloften
er ligebøe urealistig at antinde, thi i Nordkysten ingen Gross — næsten ikke
et og givet — og 100 mængde — Denne andre grotte lager grotte best er en
plaine, vel 200 dag over hæmt, hvorpå er dybt grotte over felles tilhørigt høgheden en 13
Grund. Det bænket at d' allerskælv Grunden ligge fore et d' kan ses længst fra. Man
gør anden en Mænndals Prospækt, for at fornægt sit Mænde — Barnet Blæsler og grotte
Kongensalen og mænbar : See nu sei tegn.

